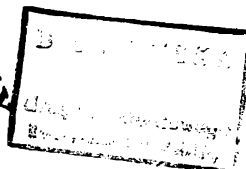

Opublikowano dnia 15 czerwca 1954 r.

F 166 35/00

URZĄD PATENTOWY

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36265

Kl. 47 f 17/01

47 f

35/00

Przedsiębiorstwo Robót Zmechanizowanych Budownictwa Miejskiego *)

(Warszawa, Polska)

Końcówka do węży wysokoprężnych zwłaszcza do prowadzenia cieczy hamulcowej lub smaru

Udzielono patentu z mocą od dnia 13 października 1952 r.

Wynalazek dotyczy końcówki do węży wysokoprężnych, zwłaszcza do samochodów.

Dotychczas końcówki do węży wysokoprężnych zarówno stosowane w samochodach, jak i w innych urządzeniach do doprowadzania cieczy hamulcowej lub smaru posiadają końcówkę, w której wąż jest zaciśnięty na stałe. Ponieważ węże te w czasie pracy często pękają właśnie przy końcówkach jest konieczne w razie takiego uszkodzenia zakładanie nowego węża wraz z końcówką zaciśniętą nierozbieralnie.

Niedogodność tę usuwa końcówka według wynalazku, która różni się od znanych tym, że wąż jest w niej zaciśnięty w sposób umożliwiający łatwą jego wymianę.

Przedmiot wynalazku jest bliżej wyjaśniony na rysunku, przedstawiającym przekrój końcówki wraz z zaciśniętym w niej węzem.

Końcówka według wynalazku posiada postać

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Kazimierz Stępiński

tulejki 1, której wewnętrzna powierzchnia jest zaopatrzona w dość głębokie nacięcie gwintowe 2. Nacięcie 2 może również posiadać postać ulkośnie naciętych pierścieni. Do wnętrza tulejki 1 jest wsunięty wąż 3, którego zewnętrzny płaszcz jest wciśnięty do nacięć gwintowanych 2 za pomocą trzpienia 4, który najkorzystniej posiada gwint zewnętrzny o dwóch średnicach. Mianowicie swą częścią środkową 5 jest on wkręcony w gwintowany wylot 6 końcówki 1, zaś swym zewnętrznym gwintowanym końcem wewnętrznym 7, posiadającym najkorzystniej nieco mniejszą średnicę od jego części środkowej 5, jest wciśnięty do wnętrza węża 3, wskutek czego rozpięra on ten ostatni tak, że zewnętrzny płaszcz tego węża zostaje wciśnięty w nacięcia 2 tulejki 1, powodując bardzo mocne i szczelne zaciśnięcie węża 3 w końcówce. W celu ułatwienia wkręcania trzpienia 4 do wnętrza węża 3 trzpień ten posiada zewnętrzny koniec, wykonany w postaci nakrętki 8. Trzpień 4 posiada na całej swej długości kanał 9, którym ciecz hamulcowa lub też smar jest wy-

tlaczany z węza na zewnątrz trzpienia. Zewnętrzny wylot 10 trzpienia 4 najlepiej jest wykonać jako zewnętrznie gwintowany.

Zastrzeżenia patentowe

1. Końcówka do węży wysokoprężnych, zwłaszcza do prowadzenia cieczy hamulcowej lub smaru, znamionna tym, że składa się z tulejki (1), której wewnętrzna powierzchnia jest zaopatrzona w nacięcie (2), śrubowe lub w kształcie ukośnych pierścieni i w której gwintowanym wylocie (6) jest zamocowany swą częścią środkową (5) trzpień rurkowy (4), posiadający wewnętrzny koniec (7) gwintowany zewnętrznie i przeznaczony do rozpie-

rania węza (3), wstawianego do wnętrza tulejki (1), przy czym trzpień ten jest zaopatrzony w nakrętkę (8), ułatwiającą jego wkręcanie do wnętrza węza (3).

2. Końcówka według zastrz. 1, znamionna tym, że średnica wewnętrznego końca (7) trzpienia (4) jest nieco mniejsza od średnicy jego środkowej części (5).
3. Końcówka według zastrz. 1, znamionna tym, że trzpień (4) posiada gwintowany zewnętrznie wylot (10).

Przedsiębiorstwo
Robót Zmechanizowanych
Budownictwa Miejskiego
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

